

[Mølgaard.]

fektivitet, men der er unægtelig også andre steder, hvor den oprindelige tanke med dette system ikke er kommet til fuld udfoldelse, hvor systemet har kørt alt for trægt. Jeg tror, at trægheden også skyldes selve det bureaukratiske system, hvor man i statskontorer nu engang opererer med nogle normer, som skaber effektivitetsvanskeligheder. Stillingsbesættelsessystemet, personalelofter, bevillingsvanskeligheder kan alt sammen være ting, der nedsætter effektiviteten og formelt måske er etableret med henblik på at spare, men reelt påfører samfundet betydelige ekstraomkostninger. Det kan være dyrt at spare inden for et isoleret område, man kan spare på kronen og lade tikronen løbe ad den vej.

Selve ideen om centraldirigeringen, selve ideen om at etablere ét stort, fælles enhedssystem, der skulle kunne udarbejde mægtige edb-oversigter, selve denne ide har vi jo prøvet i praksis på adskillige områder. Vi kender det inden for kildeskatteområdet, vi kender det inden for næsten alle statslige områder, og det er også etableret inden for dette område.

Men den anden løsningsmulighed, som ville være tænkelig, er at frigøre arbejdsformidlingsfunktionen yderligere fra statsmagten. I den retning går forslagene, men skal vi frigøre, må vi også fastholde neutraliteten. Det svenske eksempel, hvor man har etableret et arbejdsformidlingssystem, der drives af arbejdsmarkedsparterne i fællesskab, sikrer en neutralitet, og det har tilsyneladende sikret en effektivitet. Der er dér sket en betydelig opslutning fra arbejdsmarkedsparterne om det, der er deres eget system, og det har givet effektivitet og dynamik. Sverige var i sin tid forbilledet, da man etablerede sit arbejdsformidlingssystem her i Danmark. Jeg tror, man skulle kigge over Øresund og finde sig eksempler, når man nu skal reformere i anledning af de fremsatte forslag.

Der tales om besparelsesmuligheder her, og retsforbundet vil gerne under udvalgsarbejdet være med til at drøfte, om man kan finde ændrede finansieringsformer, om det kan være hensigtsmæssigt at etablere en afgift på formidlingen som sådan, og om man kan få parterne til at dække en del af gildet. Men nu vel, at spare kan være dyrt, hvis det

medfører øgede arbejdsløshedsunderstøttelsesudgifter.

Med hensyn til SFs detailforslag skal jeg bemærke, at hvis man lod arbejdsmarkedsparterne helt og fuldt overtage systemet, ville også disse detailspørgsmål være noget, som arbejdsmarkedsparterne suverænt kunne tage stilling til. Jeg tror, det ville være bedst for alle parter.

Nu vel, nu må vi kigge på disse forslag i udvalget, og vi må nok snakke med arbejdsmarkedets parter derom. Jeg tror, det vil både os meget lidt, og det vil både alle parter meget lidt, om man her i salen vil bestemme, hvordan arbejdsmarkedsanliggender skal køre, for det har vi groft fortalt ingen forstand på.

Til slut, hvad enten man vælger den ene eller anden løsningsmodel, må vi også sikre det rette samarbejde, effektiviteten i samvirket mellem arbejdsformidlingssystemet og hele det sociale bistandssystem. Det er mit indtryk, at kommunikationen imellem revalideringsfunktionen, erhvervsvejledningsfunktionen og en række andre funktioner og et sæt værktøj ikke er etableret i tilstrækkeligt omfang, hvilket også har været medvirkende til at forringe effektiviteten i arbejdsformidlingssystemet.

Jeg håber, at vi kan få arbejdsministerens bemærkninger hertil, eventuelt under udvalgsarbejdet. Der er nok af spørgsmål, der må frem under det forestående udvalgsarbejde. Der er nok at tage fat på, og jeg vil gerne slutte med at udtrykke håbet om, at der kommer noget godt ud af dette udvalgsarbejde; opnår vi både besparelser og en effektivisering af arbejdsformidlingssystemet, så opnår vi noget, der vil være til glæde for klienter og for betalere: skatteborgerne.

Erlendsson (FP):

Vi har hørt en hel del teori her i dag, og jeg har hørt en enkelt praktisk mand, det var hr. Freddy Madsen. De erfaringer, han har gjort, svarer fuldstændig til de erfaringer, jeg selv har gjort dels som kommunalpolitiker, dels i min profession.

Der er ingen tvivl om, at i hvert fald en af årsagerne til, at man i sin tid lavede den offentlige arbejdsformidling, var en mistillid til fagforeningerne: at de holdt hånden over visse medlemmer, og at der blev udbetalt